

какво-то то повелѣва, и тойзи записъ въ руцѣ-те имъ вѣчна сила некаима.

“ Слава Богу міровъ, и стига ни защищатель-атъ и милостивый-атъ Богъ. На 15 Реби-Юль-Евель, на ХІ^в отъ преселеніе-то пророково.

“ Кой-то стори противно нѣшо на содер-жаеми-те того записа, да быде приступникъ на Божій-атъ трактать и умразенъ предъ воз-любленнаго негова пророка. ”

Таковъ е безцѣнныи-атъ записъ кой-то Грецы-те иматъ отъ Омара, втораго Моамедова наслѣдника. Неотменно же отъ него ся заключава:

1-о. Какъ завоеватели-те му Отомане, да-же и въ най жарка-та религіозна нихна рев-ность, обносялися камъ-то людіе-те кои-то подъ власть-та имъ были съ умѣренность коя-то и камъ-то человѣчество-то и камъ-то свои-те нихны ползы бывала е полѣзна.

2-о. Какъ похвално-то това дѣяніе было с подражаніе на примѣръ-атъ даденъ и отъ самый-атъ пророкъ, кой-то оставилъ на християнє-те и особенно на инноцы-те на Синайска гора, привилегіонъ подъ покровителство-то на кое-то монастыръ-атъ и до днесь ся сохра-нила, всредъ дивы-те племена отъ кои-то е обиколенъ.

3-о Какъ послѣ преданіе-то на градъ-атъ отъ политической-атъ начальникъ и патріарха